

LBRIS

We know
books

Elena Farago

JURNALUL UNUI
MOTAN

Paul Editions

„Acesta e ziarul meu“

TANU

17 noiembrie 1920

Ziarul meu! Am și eu un ziar!... Și când mă gândesc că nu mai departe decât azi-dimineață nu știam încă nici adevăratul înțeles al cuvântului ziar!

Eu credeam că ziar sau jurnal se numesc numai gazetele pe care le citesc domnii. Așa auzisem de la toată lumea pe care o cunosc și nici în cărțile Duduiei n-am găsit vreo altă deslușire.

Cărțile Duduiei le-am citit toate: și pe cele de școală și pe cele de povești. Știu destulă gramatică și dacă e vorba de compoziție cred că aș putea lua pe dreptate chiar și 10 plus.

Bineînțeles dacă mi s-ar da să scriu ca pentru începutul clasei a IV-a. Mai departe nu m-aș întinde.

Duduia însă învață atât de bine, încât cred că ar putea să scrie chiar o compoziție de clasa a II-a de liceu. Dar să mă întorc la ziarul meu.

Și așa! Am și eu un ziar și îl am numai pentru că și Duduia are unul. Asta o știu de azi-dimineață. Aș fi putut-o ști de mai de mult, dar nu s-a putut din pricina dulapului păpușilor, care e totdeauna încuiat.

Și acum s-o iau de la început:

Sunt mai bine de două săptămâni de când Duduia, după ce își isprăvește de făcut lecțiile, scrie în toate serile într-un caiet, pe care nu-l pune niciodată în ghiozdan, ci îl ascunde într-o cutie din dulapul în care-și ține păpușile, jucăriile și cărțile de povești. Dulapul ăsta e numai al Duduiei și se numește „dulapul păpușilor”. Eram tare curios să știu ce putea să scrie Duduia într-un caiet care nu-i trebuie la școală și pe care nu-l arată nici cucoanei, nici Saftei.

Nu știam însă cum să fac: dulapul era mereu încuiat.

Azi-dimineață, spre norocul meu, Duduia s-a sculat cam târziu și din repezeală a uitat să întoarcă cheia, când a plecat la școală. Eram singur în odaie și n-am lăsat să-mi scape prilejul. Repede-repede, mi-am strecurat o labă în crăpătura dintre cele două uși, care nu se închid de tot decât atunci când se întoarce cheia în broască. Ușile s-au depărtat numaidecât, una spre dreapta, alta spre stânga, iar eu, care atât așteptam, am sărit iute în dulap. Cutia în care își ține Duduia caietul am descoperit-o numaidecât, cu toate că era ascunsă sub halatul păpușii celei mari.

De cum am pus laba pe caiet, l-am desfăcut din foița roșie cu care l-a îmbrăcat Duduia, ca să nu i se murdărească scoarțele. Voiam să știu ce scrie ca titlu. Eu credeam că trebuie să aibă un titlu cum au toate caietele de școală, dar mă înșelasem: pe scoarța caietului ăstuia nu scria nimic!

Întristat și neliniștit am întors scoarța, dar m-am bucurat numaidecât: pe întâia filă, la mijloc și puțin spre dreapta, stătea scris mare și frumos, așa cum scrie Duduia numai în caietul de caligrafie: *Jurnalul meu*. Și ceva mai jos, cu litere mici, dar tot frumos făcute: *Marian Cecilia* (Duduia), cl. a IV-a prim.

Nu mai putea fi îndoială: cuvintele „Jurnalul meu” scrise singure la mijlocul primei pagini erau titlul caietului. Eu însă știam, după cum am spus-o de la început, că ziar sau jurnal se

numesc numai gazetele în care citește oricine vrea. Ce fel de ziar putea fi caietul ăsta în care Duduia nu citea, ci scria și pe care nu-l arăta nimănui, deci nu putea fi citit de nimeni?

Am întors pagina cu titlul și am început să citesc conținutul câtorva pagini de la început pe care le copiez, din memorie, aici:

PREFAȚĂ LA JURNALUL MEU

„Acesta va fi ziarul sau jurnalul meu. Verișoara mea, Linica, pretinde că fetele din școala primară nu trebuie să-și facă jurnale pentru că nu știu să scrie destul de bine. Ea și l-a început abia anul ăsta, la 1 Septembrie, când a intrat în clasa a II-a secundară. Tot atunci aveam de gând să mi-l încep și eu și acum îmi pare rău că m-am luat după ea.

La urma urmei ce are a face dacă sunt în clasa a IV-a primară? Dacă e vorba de ortografie știu cât și Linica, ba poate și mai mult. Ea, într-o ilustrată pe care mi-a trimis-o astă-vară, de la Constanța, scria: „azi mam fotografiat”. Și chiar în caietul de gramatică de anul ăsta i-am văzut alaltăieri, când am fost la ea, „duo” în loc de du-o și „dămi” în loc de dă-mi.

Dacă sunt în stare să fac o compoziție bună pentru școală, de ce n-aș putea să-mi scriu și un jurnal pentru plăcerea mea? Eu, la gramatică – și mai ales la compoziție – n-am luat niciodată mai puțin de 9. Linica peste 7 n-a trecut nici în clasele primare, nici la externat. Mama ei spune că e destul și atât, pentru că Linica e foarte bolnăvicioasă și învață cam greu. Asta e adevărat și mi-e milă de ea, sărăcuța. Are mereu friguri și dureri de cap.

Mi-e necaz uneori când se apucă să facă pe grozava. Se crede mare și tare pentru că e în cursul secundar. Dacă nu mă luam după ea mi-aș fi început și eu jurnalul acum două luni.

LIBRIS

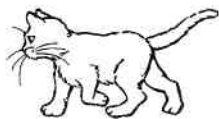
We know
books

Ieri l-am văzut pe al ei și mi-a părut tare rău. E scris mai mult de jumătate.

Trebuie să-i recunosc însă că m-a lăsat să citesc în el. Asta dovedește că ține la mine, pentru că pe Lily și pe Dora cu care e prietenă bună de șase ani, nu le lasă nici măcar să răsfoiască prin caiet. Și acum să-mi încep ziarul:

Duminică, 1 Noiembrie

Azi m-am supărat pe Viorica pentru că s-a purtat foarte rău și mi-a dovedit că nu ține la mine deloc. M-a ascultat doamna la Geografie. M-a scos la tablă și mi-a spus să fac Europa cu munții cei mai însemnați. Am știut. Mi-a spus doamna „bine” și după ce am făcut harta și după ce am spus lecția. După mine a scos-o pe Viorica. Până să ajungă ea la tablă, două fete din banca leneșelor au bufnit de râs și doamna s-a sculat și s-a dus lângă ele. Le-a certat rău și le-a pus să stea în picioare.

În timpul asta, Viorica s-a apucat de mi-a șters de pe tablă Spania. Tocmai luase creta în mână s-o facă la loc, când s-a întors doamna la catedră.

— *Ce faci acolo? întrebă doamna.*

— *Vreau să îndrept doamnă, pentru că Marian n-a făcut bine Spania, răspunse Viorica înțepată.*

— *Așa! Atunci fă bine de șterge tot și fă-o tu din nou. Aveam de gând să te scutesc de munca asta și să te ascult pe harta făcută de Marian, dar dacă nu-ți place, fă-ți-o singură.*

Viorica însă a făcut o Europă foarte proastă. A lipit Italia de Grecia, iar Suedia în loc să fie lunguiață cum e, a ieșit rotundă ca

